

Κοντινά πλάνα Χριστίνας Δράκου

Έκθεση και έκδοση μαυρόασπρης φωτογραφίας στη Γκαλερί Μορφή στις 5 Οκτωβρίου

Στο φωτογραφικό της σερβιάνι στον κόσμο, δύο είναι οι σταθερές μεταβλητές που διέπουν τη δουλειά της Χριστίνας Δράκου. Αφ' ενός, η ελευθερία κι η φρεσκάδα στη ματιά της, αποτέλεσμα της άμεσης - χωρίς ενδιάμεση κατάρτιση - εξοικειώσής της με την τέχνη της φωτογραφίας. Αφ' ετέρου, η βαθειά πεποίθησή της πως το ταξίδι είναι η υψηλότερη μορφή ενδοσκόπησης και μια κατ' εξοχήν λυτρωτική εμπειρία.

Αποτελεί, λοιπόν, μια ευτυχή και καθόλου τυχαία συγκυρία που τόσο η ακαδημαϊκή όσο και η μετέπειτα επαγγελματική της ενασχόληση με τον τουρισμό, την ωθούν να κάνει το γύρο της γης και μέσα απ' αυτόν να μας προσφέρει σε μαυρόασπρη μονοχρωμία την πιο μεστή και «πολύχρωμη» ερμηνεία ανθρώπων και

τόπων.

Ξεφεύγοντας από τα όρια μιας καταγραφικής αποτύπωσης η Χριστίνα Δράκου καταφέρνει να αιχμαλωτίσει και να κλείσει σε κάθε εκτύπωση το συναισθημα, τους ήχους και τις μυρωδιές που αναδύει η κάθε στιγμή.

Μέσα από τις κοφτές φωτοσκιάσεις ενός ήλιου ανελέητου, ακούς τα τζιτζικία να

σκάνε στο τραγούδι στην Αίγινα και στην Πατμο, ενώ μέσα από τις απότομες αντιπαραθέσεις του μαύρου και του άσπρου ξεφεύγουν ψιθυρίσματα ανέμων από τα φοινικόδεντρα της Καραϊβικής και μνήμες αιώνων από τα μάρμαρα, τους βράχους και τις σπηλιές στη Γέροσα και την Πέτρα της Ιορδανίας.

Μεθυστικές ευωδιές από καμφορά, λιβάνι, ναργιλέ και κάρδαμο πλανώνται στα παζάρια της ανατολής και σε ταξιδεύουν απ' την πλωτή αγορά της Μπανγκόκ, στη φρουταγορά του Ουαντί Νταρ κι απ' εκεί στη λαϊκή αγορά του Αμάν, φέρνοντας σε στη μαγεία της Σανά στην Υεμένη κι έπειτα δυτικότερα στη σαγηνευτικά νοτισμένη ανάσα της Βενετίας. Απ' το όνειρο αυτό έρχεται να σε συνφέρει η δροσιά π' αναβλύζει απ' τα συντριβάνια

των Κήπων του Λουξεμβούργου κι' απ' τα πυκνά, κυματιστά φυλλάδια και τις δεντροστοιχίες των Βασιλικών Κήπων του Παρισιού για να σε ξεπνήσει εν τέλει η ανεπανάληπτη μυρωδιά του γαλλικού καφέ στα βουλεβάρτα.

Σε μια υπέρβαση της περιγραφικής απόδοσης, η Χριστίνα Δράκου στοχαστεί χωρίς περιστροφές στο περιχόμενο που ενδιαθέτουν οι μορφές μικρών παιδιών, νεαρών κι ενηλίκων γυναικών, παραδοσιακά ντυμένων παλικαριών και γέρον που ξαποσταίνουν σε κάθε μοναχική γωνιά του πλανήτη.

Μέσα από ένα βλέμμα, ένα μορφασμό και μια κίνηση, μέσα από ένα σφίξιμο στα χείλη, ένα μειδίσιο κι ένα χαμόγελο, απελευθερώνεται μια εσωτερικότητα βαθειά χαραγμένη στις φιογούρες.

Συχνά τα περιγράμματα αβήνουν μέσα σ' ένα σχνό φως που ξετυλίγεται μπροστά μας σε ρυθμούς κινηματογραφικούς

Φωτογραφική Εταιρεία Κύπρου Παράρτημα Λεμεσού